

Επίσης, ομοιασμένοι με $\lambda = \mu$ της μορφής $(\lambda, u(\lambda))$.

1.2 Μικρή (ομαλή) διαταραχή Χαμιλτονιανού Συστήματος

([A], σελ. 149)

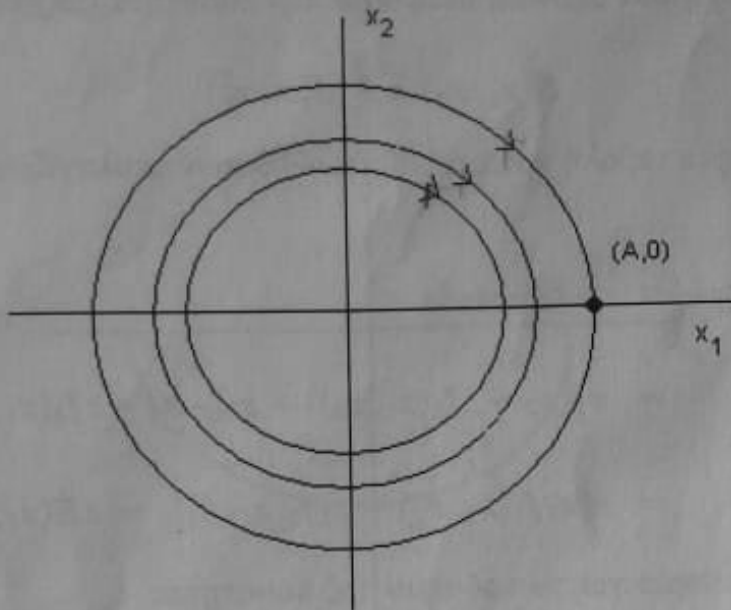
Θεωρούμε το σύστημα

$$\begin{cases} \dot{x}_1 = x_2 + \varepsilon f_1(x_1, x_2) \\ \dot{x}_2 = -x_1 + \varepsilon f_2(x_1, x_2) \end{cases} \quad |\varepsilon| \ll 1 \quad (14)$$

(όπου $f_i \in C^1$ συναρτήσεις) που διαφέρει ελαφρώς από τον γραμμικό αρμονικό ταλαντωτή

$$\begin{cases} \dot{x}_1 = x_2 \\ \dot{x}_2 = -x_1 \end{cases} \Leftrightarrow \ddot{x}_1 + x_1 = 0 \quad (15)$$

του οποίου όλες οι λύσεις είναι περιοδικές:

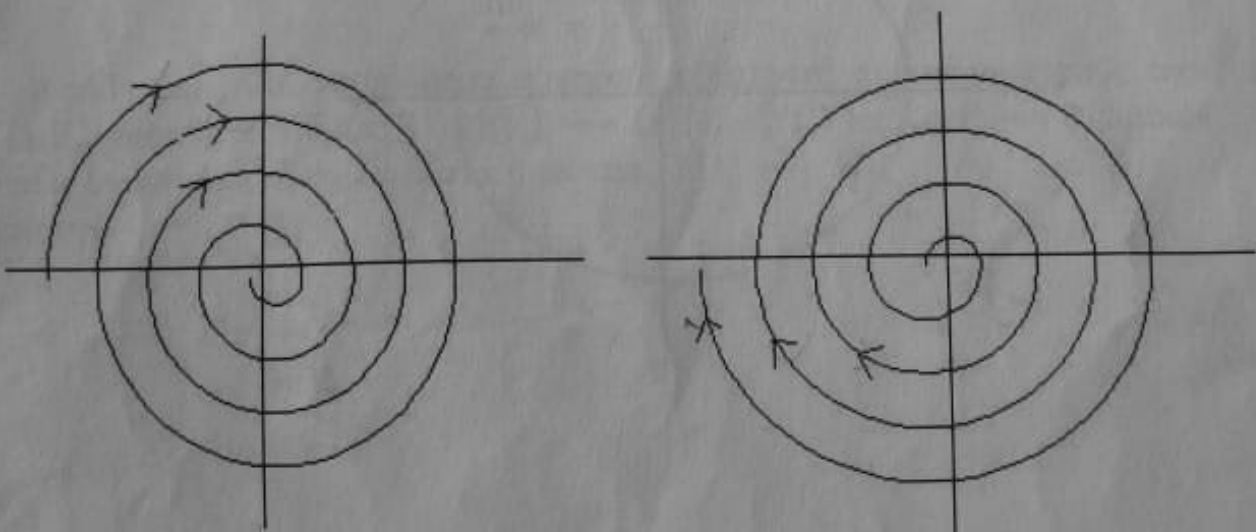

Σχ. 4A

$$x_1^0(t) = A \cos(t - t_0)$$

$$x_2^0(t) = A \sin(t - t_0)$$

Οι τροχιές του (14) εν γένει δεν είναι κλειστές και ενδέχεται να έχουμε τη μορφή ελικοειδούς με απόκλιση της τάξης του ϵ μεταξύ 2 διαδοχικών στροφών:

Σχ. 4B

Για να αποφασίσουμε κατά πόσο η ελικοειδής λύση πλησιάζει ή απομακρύνεται από την αρχή των αξόνων, θεωρούμε την ποσότητα (μηχανική ενέργεια)

$$E(x_1, x_2) = \frac{1}{2}(x_1^2 + x_2^2)$$

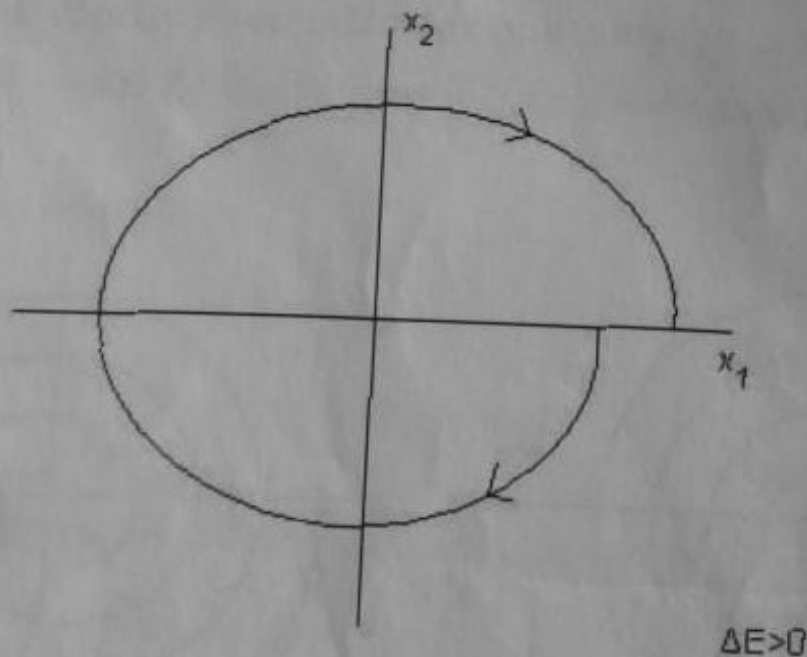
της οποίας τη μεταβολή κατά μήκος των λύσεων υπολογίζουμε

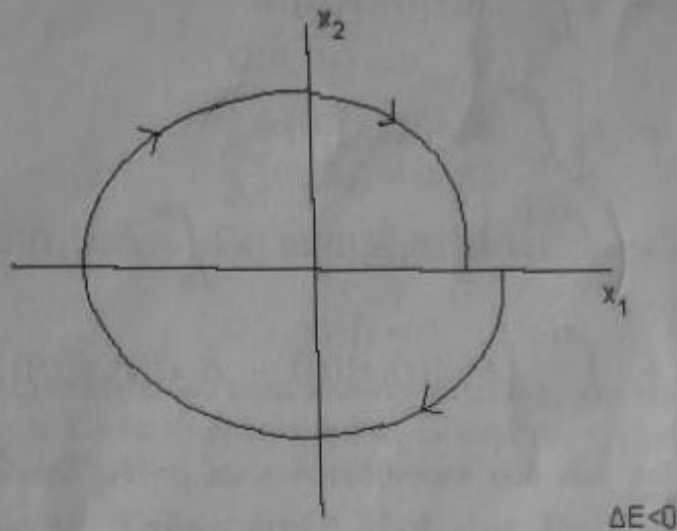
$$\begin{aligned} \frac{d}{dt}E(x_1, x_2) &= x_1\dot{x}_1 + x_2\dot{x}_2 \\ &= x_1(x_2 + \varepsilon f_1(x_1, x_2)) + x_2(-x_1 + \varepsilon f_2(x_1, x_2)) \\ &= \varepsilon(x_1 f_1(x_1, x_2) + x_2 f_2(x_1, x_2)) =: \varepsilon \dot{E}(x_1, x_2) \end{aligned}$$

Ζητάμε πληροφορία για το πρόσημο της ποσότητας

$$\int_0^{T(\varepsilon)} \varepsilon \dot{E}(x_1^\varepsilon(t), x_2^\varepsilon(t)) dt =: \Delta E \quad (16)$$

που αντιστοιχεί στη μεταβολή της ~~μηχανικής~~ ενέργειας της $(x_1^\varepsilon(t), x_2^\varepsilon(t))$ κατά μια πλήρη "περιστροφή": $x_2^\varepsilon(0) = x_2^\varepsilon(T(\varepsilon)) = 0$

Σχ. 5

Λήμμα 1.3

$$\Delta E = \varepsilon \int_0^{2\pi} \dot{E}(A \cos(t - t_0), \overline{A} \sin(t - t_0)) dt + o(\varepsilon). \quad (17)$$

Συμβολισμός: Εξ' ορισμού, $o(\varepsilon)$ είναι ποσότητα που εξαρτάται από το ε και

$$\lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \frac{o(\varepsilon)}{\varepsilon} = 0.$$

[AK § 2.4]

Απόδειξη. Από το θεώρημα συνεχούς εξάρτησης από παραμέτρους των Σ.Δ.Ε. προκύπτει ότι $(x_1^\varepsilon(t), x_2^\varepsilon(t)) \rightarrow (x_1^0(t), x_2^0(t))$ καθώς $\varepsilon \rightarrow 0$, ομοιόμορφα στα συμπαγή του t . Κατά συνέπεια, $T(\varepsilon) \rightarrow 2\pi$.
 Από την

↑
 ε ×

ΣΔΕ

$$\begin{aligned}
 \Delta E &= \varepsilon \int_0^{T(\varepsilon)} \dot{E}(x_1^\varepsilon(t), x_2^\varepsilon(t)) dt \\
 &= \varepsilon \left[\int_0^{2\pi} \dot{E}(x_1^0(t), x_2^0(t)) dt \right. \\
 &\quad \left. + \left(\int_0^{T(\varepsilon)} \dot{E}(x_1^0(t), x_2^0(t)) dt - \int_0^{2\pi} \dot{E}(x_1^0(t), x_2^0(t)) dt \right) \right. \\
 &\quad \left. + \int_0^{T(\varepsilon)} \left(\dot{E}(x_1^\varepsilon(t), x_2^\varepsilon(t)) - \dot{E}(x_1^0(t), x_2^0(t)) \right) dt \right].
 \end{aligned} \tag{18}$$

λόγω ότι του $\lim_{\varepsilon \rightarrow 0}$ των δύο παρενθέσεων είναι μηδέν από συνχή εξάρτηση, προκύπτει η (17). □

Θέτουμε

$$F(A) := \int_0^{2\pi} \dot{E}(x_1^0(t), x_2^0(t)) dt \tag{19}$$

και γράφουμε την (17) ως

$$\Delta E = \varepsilon \left[F(A) + \frac{o(\varepsilon)}{\varepsilon} \right]. \tag{20}$$

Θεώρημα 1.4 Έστω ότι η F έχει απλή ρίζα στο A_0 .

$$F(A_0) = 0 \quad F'(A_0) \neq 0$$

Τότε το (14) έχει περιοδική λύση πλάτους $A_0 + O(\varepsilon)$ για $|\varepsilon| \ll 1$.

Συμβολισμός: Το $O(\varepsilon)$ είναι παράσταση που εξαρτάται από το ε και για την οποία ισχύει η εκτίμηση $|O(\varepsilon)| < C|\varepsilon|$ όπου C σταθερά ανεξάρτητη από το ε , για $|\varepsilon| \ll 1$, όπου C μια σταθερά ανεξάρτητη του ε .

Απόδειξη. Θέτουμε

$$Q(\varepsilon, A) := F(A) + \frac{o(\varepsilon)}{\varepsilon}.$$

Η Q είναι C^1 (εδώ κάνουμε χρήση από Σ.Δ.Ε. της ομαλής εξάρτησης ως προς ε) και

$$Q(0, A_0) = 0,$$

$$\frac{\partial Q}{\partial A}(0, A_0) \neq 0.$$

Μέσω του ΘΠΣ, υπάρχει $A(\varepsilon)$, $A(0) = A_0$, τέτοια ώστε

$$Q(\varepsilon, A(\varepsilon)) = 0.$$

Άρα το (14) έχει λύση που είναι κλειστή καμπύλη, άρα περιοδική.
Σχόλιο: Το Λήμμα 1.3 θα ήταν τετραμμένο, αν αντί για $o(\varepsilon)$ είχαμε $O(\varepsilon)$. □ και σ_2

1.3 Εφαρμογή: Ταλαντωτής Van der Pol [ηλεκτρικά κυκλώματα].

Θεωρούμε την εξίσωση

$$\ddot{x} = -x + \varepsilon \dot{x}(1 - x^2) \quad (\text{Van der Pol})$$

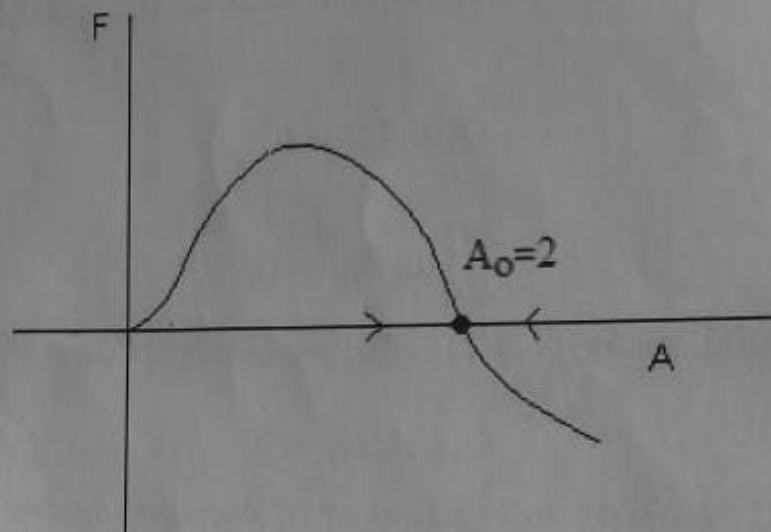
την οποία γράφουμε σε μορφή συστήματος θέτοντας $x_1 := x$, $x_2 := \dot{x}$:

$$\dot{x}_1 = x_2$$

$$\dot{x}_2 = -x_1 + \varepsilon x_2(1 - x_1^2).$$

$$\dot{E}(x_1, x_2) = x_2^2(1 - x_1^2)$$

$$\begin{aligned} F(A) &= \int_0^{2\pi} A^2 \sin^2(t - t_0)(1 - A^2 \cos^2(t - t_0)) dt = \\ &= \pi(A^2 - \frac{A^4}{4}). \end{aligned}$$

Σχ. 6

Κατά συνέπεια η εξίσωση Van der Pol έχει περιοδική λύση για $|\varepsilon| \ll 1$ κοντά στην περιφέρεια $x_1^2 + x_2^2 = 4$.

Άσκηση 1.5 Εφαρμόστε τη μέθοδο στην εξίσωση Duffing: $\ddot{x} + x + \varepsilon x^3 = 0$. Παίρνετε καμία πληροφορία;

Άσκηση 1.6 Εφαρμόστε τη μέθοδο στην εξίσωση:

$$\ddot{x} = -x + \varepsilon |\dot{x}|^p \dot{x} (1 - x^{2q}).$$

όπου $p, q > 0$.

(i) (X. Ισακίμ) Για $p \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ και άρτιο $q \in \mathbb{N}$, εξίσωση έχει μοναδικό ευσταθή οριακό κύκλο πλάτους $\frac{2}{\sqrt{2}}$.

$$x_1^2 + x_2^2 = \left[\frac{2.4 \dots 2q}{1.3 \dots (2q-1)} \frac{2.4.6 \dots (2q+p+2)}{2.4 \dots p(p+2)} \right]^{\frac{1}{q}} + O(\varepsilon), \quad \varepsilon \rightarrow 0.$$

(ii) (X. Ισακίμ) Για p, q όπως στο (i), και επίσης $p+2 = 2q$ έχουμε μοναδικό ευσταθή οριακό κύκλο πλάτους $x_1^2 + x_2^2 = 4 + O(\varepsilon)$, $q \in \mathbb{N} \setminus \{0\}$.

(iii) (Μπερκέτης) Για p, q όπως στο ένα και $\lim_{q \rightarrow \infty} \frac{4}{q} = 2$ έχουμε μοναδικό ευσταθή οριακό κύκλο πλάτους $x_1^2 + x_2^2 = 4 + O(\varepsilon)$, $\varepsilon \rightarrow 0$.

Άσκηση 1.7 Θεωρείστε την εξίσωση τύπου Van der Pol

$$\ddot{x} = -x + \varepsilon f(\dot{x})(1 - x^2)$$